

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Jaroslavem Škopkem ve věci

žalobkyně: JUDr. J. S.,

proti

žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2019, č.j. KK/677/DS/19-5,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 20. 8. 2019, č.j. KK/677/DS/19-5, a rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, ze dne 4. 2. 2019, č.j. 1470/OD-P/19, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 5. 9. 2019, Krajskému soudu v Plzni doručitou téhož dne,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K..

domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2019, č.j. KK/677/DS/19-5 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuto žalobkynino odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 4. 2. 2019, č.j. 1470/OD-P/19 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobkyni jakožto provozovateli motorového vozidla tov. zn. BMW, reg. zn. X, dle § 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých předpisů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, uložena pokuta ve výši 1 500 Kč za spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustila tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby by při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť neznámý řidič s výše uvedeným vozidlem zastavil a stál dne 1. 7. 2018 v době minimálně od 9:40 do 10:00 hod. v Karlových Varech, v Libušině ulici, čímž nerespektoval dopravní značení IZ 8a – zóna s dopravním omezením, kdy dopravním omezením je mimo jiné dopravní značení B 11 – zákaz vjezdu všech motorových vozidel mimo vozidel s povolením až po zaplacení poplatku městské policii, když řidič s vozidlem vjel do této zóny bez platného povolení, a dále nerespektoval dopravní značení B 29- zákaz stání, když s vozidlem zastavil a stál v úseku platnosti tohoto značení. Žalobkyni byla dále uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Provoz na pozemních komunikacích je upraven zákonem o silničním provozu. Správní řízení je upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Řízení o přestupcích je dále upraveno zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

[III] Žaloba

3. Žalobkyně podala proti napadenému rozhodnutí žalobu a požadovala zrušení celého rozhodnutí pro jeho nezákonnost.
4. Žalobkyně měla za to, že spáchání jí vytýkaného skutku motorovým vozidlem nebylo prokázáno, provozovatel vozidla navíc zcela jasně určil řidiče daného vozidla, kterého správního orgán nedostatečně zjistil, a nebylo tak možno přistoupit k postihu provozovatele vozidla.
5. Dle správního orgánu bylo podle polohy vozidla v ulici Libušina (dále jen „místo skutku“) prokázáno, že s motorovým vozidlem byl spáchán přestupek, který spočíval v nerespektování dopravního značení IZ 8a – dopravní zóna s omezením (dále také jen „zónové dopravní značení“ nebo „ZDZ“) při příjezdu a stání na místě skutku. Pro porušení zónového dopravního značení je nicméně nezbytné, aby se takové ZDZ nacházelo na všech příjezdech do dané zóny na místo skutku, které ZDZ vymezuje, a to na základě obecně závazné vyhlášky města Karlovy Vary č. 8/2017 a v souladu s § 10 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích.
6. Šetřením provozovatele vozidla bylo zjištěno, že na místo skutku je možno vjet motorovým vozidlem (nejméně) šesti (6) možnostmi, a to od ulice Kolmá, od náměstí Svobody, od ulice Moravská, od ulice Vyšehradská, od ulice Tylova a od ulice Libušina.

Předpokladem pro spáchání skutku je, i dle ustálené judikatury správních soudů, výskyt zónového dopravního značení IZ 8a - dopravní zóna s omezením, na všech vjezdech do dané zóny k místu skutku, tedy v tomto případě na nejméně šesti místech, kterými je možný příjezd na místo skutku.

7. Jak plyne z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, to obsahuje celkem 5 fotografií vztahujících se ke skutku, avšak pouze jednu fotografii, která se týká ZDZ a prokázání jeho řádného osazení a viditelnosti, a to z času 8:43:48 ze dne 1. 7. 2018. Je tak zcela nedostatečně prokázáno, že (nejméně) v době spáchání skutku, ale i před tímto okamžikem, bylo ZDZ osazeno na všech ostatních (nejméně) pěti vjezdech do zóny k místu skutku, ve které byl spáchán údajný skutek.
8. S těmito odvolacími důvody se žalovaný povrchně, účelově a především zcela nedostatečně vypořádal v posledním odstavci na str. 4 a na str. 5 napadeného rozhodnutí. Přítomnost ZDZ nikterak neprokázal, navíc sám poukázal na pochybení strážníka městské policie, který při údajné kontrole přítomnosti ZDZ zcela opomenul zkontrolovat řádnou přítomnost ZDZ na některých vjezdech do lázeňského území, a to včetně jejich následného označení v mapě lázeňského území.
9. Toto pochybení městské policie a absenci důkazu o přítomnosti ZDZ se následně žalovaný rozhodl „zhojit“ vložím nedatovaných anonymních fotografií z internetu do spisu, ze kterých, dle tvrzení žalovaného, je *„spolehlivě doloženo, že vozidlo zn. BMW skutečně stálo v úseku platnosti dopravního značení“*. Žalobkyně toto přesvědčení žalovaného nesdílala.
10. Předpokladem pro možnost adresátů „zónových“ obecně závazných vyhlášek, kterými je i obecně závazná vyhláška města Karlovy Vary č. 8/2017, se těmito obecně závaznými vyhláškami řídit, je informování adresátů o existenci takové vyhlášky na daném území, která se děje v tomto případě osazením příslušných ZDZ. Prokázání přítomnosti příslušných ZDZ při případném rozhodování o přestupku (správním deliktu) spáchaném porušením daných ZDZ je povinností správního orgánu. I zde platí zásada „in dubio pro reo“, kdy absence důkazů o přítomnosti ZDZ na všech relevantních příjezdech na místo skutku zakládá důvodnou pochybnost o řádné přítomnosti těchto ZDZ, která svědčí ve prospěch provozovatele vozidla.
11. Jak plyne ze spisu a odůvodnění rozhodnutí, v tomto případě není prokázáno, že ZDZ bylo v době relevantní pro páchaní skutku (ani před tím) řádně umístěno na všech vjezdech k místu spáchání skutku. O vině provozovatele vozidla tak bylo rozhodnuto pouze na základě domněnky, že motorové vozidlo vjelo do zóny právě tím vjezdem, který určil a v 8:43:48 vyfotil strážník městské policie, kde je přítomnost ZDZ prokázána. Některé vjezdy do zóny k místu skutku a prokázání jejich osazení ZDZ byly městskou policií údajně zkontrolovány, avšak k tomuto není k dispozici žádná fotodokumentace. Ba co víc, některé vjezdy, jak konstatuje i žalovaný, byly zcela opomenuty, přítomnost ZDZ na nich nebyla kontrolována a následně byla jejich přítomnost žalováním „dokazována“ vložím nedatovaných anonymních fotografií z internetu do spisu.
12. Prokázání osazení ZDZ na všech vjezdech do zóny v relevantním čase je povinností správního orgánu a absence tohoto prokázání nemůže jít k tíži provozovatele vozidla, ba právě naopak, nemůže být o přestupku porušení ZDZ rozhodnuto bez prokázání přítomnosti takového ZDZ v relevantním čase na všech potenciálních vjezdech do zóny.
13. Vzhledem k tomu, že prvoinstanční ani odvolací správní orgán nedostatečně prokázaly

a zjistily skutečnosti nezbytné pro vydání rozhodnutí – zejména řádné osazení ZDZ na všech vjezdech do zóny, ve které měl být spáchán skutek, navrhla žalobkyně zrušení napadeného a případně i prvoinstančního rozhodnutí pro nezákonnost.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný se k věci vyjádřil v podání ze dne 31. 10. 2019, v němž nejprve konstatoval, že žalobní námitky jsou téměř shodné s námitkami odvolacími, s nimiž se v odůvodnění svého rozhodnutí řádně vypořádal. Žalovaný byl přesvědčen, že skutkový stav vyplývající zejména z oznámení podezření ze spáchání přestupku vyhotoveného městskou policií doloženého fotodokumentací a mapou lázeňského území, na které jsou vyznačena místa ZDZ, byl řádně zjištěn.
15. Vzhledem k tomu, že žalobkyně namítala, že k místu skutku je možný vjezd i jinými komunikacemi, vložil žalovaný do spisu další fotografie ZDZ. Ze spisové dokumentace vyplývá, že vozidlo zn. BMW stálo v ulici Vyšehradská a příjezd na místo skutku není možný jinak, než že řidič poruší ZDZ. Žalovaný neměl potřebu zhojit pochybení městské policie, jak namítala žalobkyně, ale toliko doplnit, resp. zpřesnit ZDZ a příjezd k místu skutku.
16. Oproti názoru žalobkyně byl žalovaný toho názoru, že řádně vypořádal všechny odvolací námitky. Žalovaný se s názorem žalobkyně předneseným v žalobě neztotožnil, v průběhu řízení nedošlo ke krácení žalobkyniných práv a v účelu bylo postupováno v souladu se zákonem. Protiprávní jednání žalobkyně považoval žalovaný za dostatečně prokázané a zdokumentované spisovou dokumentací. Námitky uváděné žalobkyní považoval žalovaný za neopodstatněné.
17. Obecně závazná vyhláška města Karlovy Vary č. 8/2017 vymezuje část vnitřního území lázeňského místa Karlovy Vary, a mezi vyjmenovanými ulicemi je i ulice Vyšehradská, přičemž vjezd do této ulice podléhá poplatku za vydání povolení k vjezdu motorovým vozidlem do vymezené části vnitřního území lázeňského města Karlovy Vary; zároveň upravuje dopravu do vybraných míst a částí města. Omezení upravuje dopravní značení IZ 8a - zóna s dopravním omezením, které je viditelně umístěno na všech vjezdech do lázeňské zóny a které upozorňuje řidiče, že se nacházejí v zóně s tímto omezením, jakož i pravidly, která při pohybu v této zóně musejí dodržovat. Žalovaný se s námitkami žalobkyně neztotožnil, neboť ze spisu bylo dostatečným způsobem prokázáno, že vozidlo zn. BMW dne 1. 7. 2018, v čase od 9:40 do 10:00 hodin, skutečně stálo v ulici Vyšehradská, tedy ve vnitřní části lázeňského místa Karlovy Vary, do kterého je možný příjezd výhradně po úhradě povolení k vjezdu.
18. Námitky uváděné žalobkyní považoval žalovaný za účelové a neopodstatněné. Dle jeho názoru nelze ze skutečností uváděných žalobkyní v žalobě prokázat či dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí či takové vady řízení, které by odůvodňovaly zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

[IV] Posouzení věci soudem

19. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
20. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází

ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

21. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
22. Soud při souhlasu obou stran sporu rozhodl o věci bez jednání.
23. Žaloba je důvodná.
24. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující významné skutečnosti. Žalobkyně se měla dle správních orgánů dopustit dne 1. 7. 2018 shora vymezeného přestupku provozovatele vozidla. Správní orgán I. stupně vyzval žalobkyni jako provozovatele vozidla ke sdělení totožnosti řidiče, který měl řídit vozidlo v době spáchání předmětného přestupku. Žalobkyně označila jako řidiče vozidla M. S.. Správní orgán I. stupně předvolal označeného řidiče vozidla k podání vysvětlení, a to na 21. 10. 2018. M. S. se k podání vysvětlení bez omluvy nedostavil a dne 22. 10. 2018 byla správnímu orgánu I. stupně jako odpověď na předvolání doručena (skrže e-mail) zpráva Mgr. M. S. (opatřená zaručeným elektronickým podpisem) tohoto textu: *„Předvolání k podání vysvětlení, odpověď: Odepírám podání vysvětlení a to z důvodu, že by mi nebo osobám blízkým brozilo nebezpečí postihu, za přestupek, popřípadě trestný čin, nebo bych porušil státní nebo služební tajemství anebo zákonem výslovně uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti.“*. S ohledem na to vydal správní orgán I. stupně bez dalšího řízení dne 5. 12. 2018 příkaz (pod č.j. 18447/OD-P/18), kterým bylo rozhodnuto, že JUDr. J. S., provozovatelka motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky X, se dopustila přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Příkaz byl žalobkyni doručen dne 6. 12. 2018. Žalobkyně podala proti příkazu odpor a správní orgán I. stupně pak vydal dne 4. 2. 2019 prvoinstanční rozhodnutí. Odvolání proti němu pak bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím.
25. Soud nejprve obrátil pozornost na případné promlčení odpovědnosti za přestupek.
26. Podle § 29 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupek platí: *„Odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby.“*
27. Podle § 30 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky platí: *„Promlčecí doba činí a) 1 rok, nebo b) 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč.“* V souzené věci se jedná o případ sub. a).
28. Podle § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky platí: *„Promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.“*
29. Podle § 32 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky platí: *„Promlčecí doba se přerušuje a) oznámením o zahájení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.“*
30. Podle § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky platí: *„Byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání; jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání.“*
31. Podle § 40 odst. 1 správního řádu platí: *„Pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno*

na lhůtu, končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; není-li v měsíci takový den, končí lhůta posledním dnem měsíce.“

32. V souzené věci došlo k protiprávnímu jednání, a tedy ke skutečnosti určující počátek lhůty, dne 1. 7. 2018. Podle § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, promlčecí doba počala běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku, tedy 2. 7. 2018. Ve smyslu § 40 odst. 1 správního řádu by pak jednoroční promlčecí doba [§ 30 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky] skončila dne 1. 7. 2019, tedy v den, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Avšak, dne 4. 2. 2019 (= během jednoho roku od spáchání protiprávního jednání) došlo v souzené věci k vydání prvoinstančního rozhodnutí, tedy k „*vydání rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným*“, a tím k úkonu, který přerušil běh prekluzivní doby ve smyslu § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky. Přerušením promlčecí doby počala promlčecí doba nová, v jejímž běhu (a zároveň v tříletém limitu ve smyslu § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky) došlo k vydání napadeného rozhodnutí (= dne 20. 8. 2019). K uplynutí promlčecí doby tak v souzené věci nedošlo.
33. Soud se dále zaměřil na uplatněné žalobní námitky.
34. První námitkou žalobkyně tvrdila, že „*provozovatel vozidla navíc zcela jasně určil řidiče daného vozidla, kterého správní orgán nedostatečně zjistil a není tak možno přistoupit k postihu provozovatele vozidla.*“
35. Námitka nebyla důvodná.
36. Předně, žalobkyně vyjevila tuto námitku velmi obecně. Chtěla-li zpochybnit postup správního orgánu, pak minimálním požadavkem na relevantní žalobní tvrzení bylo, aby žalobkyně konkrétní argumentaci uvedla, v čem spočívala ona nedostatečnost zjištění. Nic takového však uvedeno nebylo, a tak na obecné tvrzení může soud reagovat také pouze obecně.
37. Správní orgán I. stupně vyzval žalobkyni jako provozovatele vozidla ke sdělení totožnosti řidiče, který měl řídit vozidlo v době spáchání předmětného přestupku. Jako řidič vozidla byl označen M. S., který však podání vysvětlení odepřel (viz výše). Za těchto okolností již správní orgán I. stupně neměl důvod k dalšímu zjišťování řidiče předmětného vozidla. Žalobkyně jednoznačně označila M. S. jako řidiče, ten však vysvětlení odmítl podat. Soudu není patrné, co žalobkyně spatřuje na zjišťování řidiče nedostatečného a proč nebylo možno přistoupit k postihu provozovatele vozidla.
38. Dále, žalobkyně tvrdila, že „*spáchání daného skutku motorovým vozidlem nebylo prokázáno*“. Byť i tato námitka byla uplatněna velmi vágně, soud dospěl k závěru o její důvodnosti.
39. Součástí správního spisu (a podkladem pro rozhodnutí) jsou *a)* výzva Městské policie Karlovy Vary ze dne 1. 7. 2018, č. A № 010487, č.j. 16088/18, a *b)* celkem 5 fotosnímků pořízených dne 1. 7. 2018.
40. Stran výzvy soud konstatuje, že nepřítomnému pachateli přestupku spáchaného stáním motorového vozidla (zákazem vjezdu) se sděluje, že se tak stalo v ulici Libušina, a to vozidlem tovární značky BMW (bílé barvy) s registrační značkou X. Stran této listiny soud konstatuje, že splňuje základní náležitosti a je způsobilým podkladem pro případné řízení.

41. Jako zcela nedostatečné je však třeba hodnotit přiložené fotografie.
42. Na prvé z nich pořízené v čase 8:43:48 je zřejmá dopravní značka omezující rychlost v místě na 30 km/h⁻¹, zakazující stání a zakazující vjezd osobních automobilů a motocyklů, s výjimkou vozidel s povolením a po zaplacení poplatku na městské policii. Bohužel, vůbec není zřejmé, kde byla tato fotografie pořízena. Snad jen znalci místních poměrů by dokázali určit, o jakou ulici a zda vůbec v Karlových Varech se jedná.
43. Další čtyři fotografie byly pořízeny zhruba o hodinu později, v rozmezí 9:47 – 9:48. Na dvou z nich (čas pořízení 9:47:51 a 9:48:00) je zachyceno bílé BMW registrační značky X. Avšak vůbec není zřejmé, kde byly ony snímky pořízeny. Čelní a boční (z levé strany vozidla) záběry nemají žádnou vypovídací hodnotu o tom, kde, konkrétně v jaké ulici, byly pořízeny, a zcela jistě z nich nelze dovodit, že tomu tak bylo v tvrzeném místě přestupku v Karlových Varech. A stejně neprůkazné jsou i zbylé dvě fotografie. Na prvé z nich (čas pořízení 9:48:10) je zachyceno čelní sklo automobilu registrační značky X, což se dá zjistit z emisní značky v pravém dolním rohu skla (levý dolní roh snímku), avšak ani zde nelze seznat, kde byl záběr pořízen. Na poslední fotografii je detail na kartičku vsunutou za čelní sklo, z níž je možné jistě určit jen slovo „POVOLENÍ“. Koho a k čemu ono povolení opravňuje, zjistit nelze, ambice na to doložit, že se vozidlo registrační značky X nacházelo dne 1. 7. 2018 v uvedeném místě v Karlových Varech, tento snímek patrně ani neměl.
44. Shrnutí, podklady obsažené ve správním spisu, ze kterých správní orgány vycházely, jsou pro závěry učiněné stran pochybení žalobkyně nedostatečné. Žalobkyně tak měla pravdu, když tvrdila, že *„spáchání daného skutku motorovým vozidlem nebylo prokázáno“*. Za situace, kdy z užitých podkladů nebylo vůbec zřejmé, že se vozidlo reg. zn. X nacházelo dne 1. 7. 2018 v uvedeném místě v Karlových Varech, již bylo bezpředmětné zabývat se tím, zda a kde bylo osazeno další zónové dopravní značení. Soud proto zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spisu. Vzhledem k tomu, že stejným nedostatkem bylo zatíženo i rozhodování správního orgánu I. stupně, soud zrušil i rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, ze dne 4. 2. 2019, č.j. 1470/OD-P/19 (§ 78 odst. 3 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[V] Náklady řízení

45. Žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem.
46. Soud přiznal žalobkyni požadovanou náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč odpovídající zaplacenému soudnímu poplatku za žalobu. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K..

dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 22. 10. 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
samosoudce